

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 4 (84)

Виходить раз
на тиждень.

П'ятниця, 28 січня 1983 року.

Ціна 1 коп

НАВЧАННЯ І ТРУД—ПОРУЧ ІДУТЬ

Втілюючи в життя рішення нашої партії, Рада Міністрів СРСР 15 червня 1981 року прийняла постанову «Про дальше вдосконалення підготовки спеціалістів з вищою і середньою спеціальною освітою без відриву від виробництва». Ця постановка зобов'язує навчальні заклади країни спрямовувати всі свої зусилля на підвищення якості підготовки спеціалістів з числа студентів-заочників.

Як вирішуються ці питання у Вінницькому політехнічному інституті? — з таким запитанням наш кореспондент С. Федотов звернувся до декана факультету Адольфа Максимовича Тхорівського.

ТХОРІВСЬКИЙ: Колектив нашого інституту чимало робить в цьому напрямку. Широко можливістю одержання вищої технічної освіти без відриву від виробництва надає загальнотехнічний факультет. Протягом останніх трьох років у нас здійснюється загальнонаукова і загально-інженерна підготовка спеціалістів з двадцяти чотирьох спеціальностей.

Крім основних профільюючих спеціальностей інституту наш факультет готує спеціалістів з таких спеціальностей, як: технологія цукристих речовин; технологія молока і молочних продуктів; технологія швейних виробів; економіка і організація машинобудівної промисловості; економіка і організація побутового обслуговування.

КОРЕСПОНДЕНТ: Як викладачі вузу і, зокрема, вашого факультету борються за підвищення якості навчання, високу організацію всього навчально-виховного процесу?

ТХОРІВСЬКИЙ: Висока якість підготовки спеціалістів на факультеті здійснюється завдяки впровадженню в утбово-виховний процес активних методів навчання, широкого застосування технічних засобів. На факультеті працюють досвідчені викладачі високої кваліфікації: І. А. Забайрачний, В. А. Вальчук, О. М. Кузьмін, В. Л. Карпенко, А. М. Маргасін, Г. П. Котлярова, Л. І. Скрипник, Ю. С. Богомолів та інші.

Зусилля кафедр, працівників деканату, бібліотек і самих студентів дають позитивні результати. Екзаменаційна сесія, яка щойно закінчилась, показала, що більшість наших студентів з почуттям глибокої відповідальності ставляться до другої ділянки своєї роботи — навчання в інституті. Про це переконливо свідчать цифри: успішність з історії КПРС становить 90 проц., з вищої математики — 77 проц., з нарисової геометрії — 80 проц., з фізики — 78 проц., з філософії — 82 проц.

КОРЕСПОНДЕНТ: Заочна форма навчання значно відрізняється від стаціонарної. Адже студенту-заочнику здебільшого самому доводиться вивчати необхідну літературу, готувати конт-

рольні роботи. В якій мірі, на вашу думку, така форма навчання сприяє підвищенню професійного рівня людини?

ТХОРІВСЬКИЙ: Звичайно, поєднувати роботу на виробництві з одночасним навчанням в інституті — справа нелегка. І все ж більшість студентів-заочників успішно справляються з цим завданням. Нас радує, зокрема, майже стопроцентна явка заочників на зимову сесію. Порадували своїми успіхами в навчанні студенти факультету І. Ф. Гончаров — військовослужбовець І. Р. Ведмідь — технік-електрик ЦКБІТу, О. Д. Балаєв — старший інженер по техніці безпеки ВХО «Вінничанка», А. І. Хохлов — старший інженер Крижопільського АТП, Ж. П. Винокуб — електромонтер виробничого об'єднання «Термінал», В. А. Іванов — електромеханік Жмеринської енергодільниці, Г. Е. Петух — інженер-економіст Гайсинського заводу «Бета», Н. М. Махницька — технік-технолог ВХО «Вінничанка», А. П. Кузнецова — швея Вінницької фабрики індушії і ремонту одягу, В. А. Лавренко — наладник Кишинівського заводу «Мезон», С. І. Колосков — електромонтер виробничого об'єднання «Термінал», Н. В. Комісарова — майстер виробничого навчання Вінницького політехнічного технікуму, О. С. Коротинська — інженер-мікробіолог Тульчинського консервно-

го заводу, І. К. Мельник — заступник начальника будівельної лабораторії Вінницького облміжколгоспбуду, О. А. Валуєва — технік-технолог Бердичівського заводу «Прогрес» та багато інших.

Через кілька днів студенти-заочники знову стануть до своїх верстатів, піднімуться на риштування будов, будуть вносити гідний вклад у виконання Продовольчої програми. А вечорами кожен з них довго сидітиме за столом з розкладеними на ньому підручниками і конспектами. Адже попереду другий навчальний семестр. Студенти нашого факультету взяли підвищені соціально-виробничі зобов'язання — скласти останню контрольну роботу не пізніше 20 травня.

Продовольча програма—справа всенародна

Згідно комплексної програми «Прискорення технічного прогресу в сільському господарстві на основі впровадження передової технології, механізації, хімізації і вдосконалення організації виробництва», науковцями Вінницького політехнічного інституту розроблена конструкція зубової універсальної швидкої борозни БЗУШ-БК.

Нова борона призначена для розпушення ґрунтів, вирівнювання поверхні поля, знищення сходів бур'янів, подрібнення ґрунок, руйнування ґрунтової корки, боронування сходів зернових і технічних культур в усіх ґрунтово-кліматичних зонах країни.

Комісія Держкомітету по науці і техніці при Раді Міністрів СРСР рекомендувала борону до державних випробувань.

В Москві на ВДНГ експонується зразок шестеренчатого насоса НШ-50-У2.

Численні випробування підтвердили його надійність і вигідність в експлуатації зниження енерго- і матеріалоемкості.

Насос призначений для комплектування тракторів і машин. Його ресурс в порівнянні з серійним насосом збільшено в два рази. Підвищена надійність окремих вузлів.

Вінницький завод тракторних агрегатів розпочав серійний випуск нових насосів. Економічний ефект від застосування їх тільки по нашій області складатиме вже в цьому році близько двох мільйонів карбованців.

У Вінницькому політехнічному інституті виготовлено зразок нового розподільвача з еластичними робочими органами для гідросистем зернових ком-

байнів «Нива», «Колос» і «Сибіряк».

Переливний, запобіжнопереливний і зворотно-запобіжний клапани нового розподільвача значно відрізняються від попередніх простотою конструкції, підвищеною надійністю в роботі.

Зворотно-запобіжний клапан з еластичним робочим органом, зокрема, вже випускається серійно на заводі «Таджикгідроагрегат».

У виконанні Продовольчої програми активно включилися співробітники СКТБ «Модуль» Вінницького політехнічного інституту. Вони виготовляють комплект деталей до силосного комбайна КСС-2.

В. ДЕРЕВ'ЯНКО,
завідуючий науково-дослідним сектором інституту.

На трьох факультетах ВПІ заочному, вечірньому та загальнотехнічному навчається близько трьох тисяч студентів. Це робітники, службовці промислових підприємств, трудівники колгоспів і радгоспів, тобто ті, хто своєю повсякденною працею збільшує нашу рідну Вітчизну, вносить гідний вклад у виконання грандіозних накреслених партією на одинадцять п'ятирічку.

Сьогоднішній номер студентської багатотиражки присвячується студентам-заочникам загально-технічного факультету.

В ці дні в лабораторіях, читальних залах і просто у вестибюлі інституту можна зустріти юрми заклопотаних юнаків та дівчат. Воно й зрозуміло. Адже у студентів нині найвідповідальніша пора — сесія.

В одній з аудиторій вузу ми зустріли старосту групи № 1, першокурсника загальнотехнічного факультету Любова Якимівну Бойко. Працює вона на виробничому об'єднанні «Термінал» регулювальником радіоапаратури. Раніше дівчина закінчила Вінницький технікум електронних приладів. Тепер здобуває інженерну освіту у

ВПІ. Всі екзамен першої сесії вона склала на «відмінно».

Л. Бойко з гордістю називає імена своїх однокласників — відмінників навчання Світлану Мазур, робітницю Гайсинського заводу «БЕТА», вінничанина Сергія Мельника та багатьох інших.

Серед тих, хто успішно поєднує навчання і труд, веде за собою інших — староста групи № 10, теж першокурсник Григорій Стахович Ткачук.

Родом Григорій Стахович з села Вила Томашпільського району. Працює він машиністом автокрана в «Облміжколгоспбуді», своїми руками зводить житлові і культурно-побутові об'єкти на селі, сучасні тваринницькі комплекси, зернохосвища тощо. А вечорами сідає за підручники, щоб здобути свою улюблену професію інженера-механіка. В групі у Григорія Стаховича 28 студентів. Це один з кращих студентських колективів загальнотехнічного факультету.

Екзамен з історії КПРС, наприклад, вся група склала на «відмінно».

На другому знімку ви бачите молоде подружжя.

Це Анатолій І Людмила Корчаки. Навчаються обоє на третьому курсі загальнотехнічного факультету. Анатолій закінчив Вінницький технікум електронних приладів. Працює на Вінницькому заводі радіотехнічної апаратури контрольним майстром. Раніше був радіомонтажником. Тепер здобуває професію інженера.

Людмила уподобала спеціальність конструктора швейних виробів. Характерно, що молоде подружжя не тільки хорошою трудиться на виробництві. Обоє навчаються в інституті, виховують донечку Олю. Дівчинці нема ще й року. Молоді батьки по черзі бавлять дитину, готують обід і вечері, спільно виконують домашні роботи. Коли Людмила народила дитину, а це було якраз під час літньої сесії, вона навіть не взяла академії.

Подібна біографія третьокурсниці Олени Коротинської. Вона теж молодіє в любові і злагоді живе ця славна молода сім'я.

Подібна біографія третьокурсниці Олени Коротинської. Вона теж молодіє в любові і злагоді живе ця славна молода сім'я.

(Продовження на 2-й стор.).

НАВЧАННЯ І ТРУД—ПОРУЧ ІДУТЬ ІНФОРМУЄ АГЕНТСТВО

«НОВИНИ ПОДІЛЛЯ»

В ОДНІЙ СІМ'І

— Здрастуйте! Добрий день! Салам алейкум! Була дівка! — Ці слова-привітання лунають щоранку біля прохідної Соколівського цукрозаводу. Багато років працюють на підприємстві казахи і молдаване, росіяни і узбеки. Вони влилися в єдину українську сім'ю, пустили глибоке коріння на подільській землі.

Леонід Овсійович Герчик, наприклад, приїхав до Соколівки ще в юності з Оргіївського району Молдавської РСР. Тут зросли його діти. Тепер батько з трьома синами працюють в одному цеху, вносять частку своєї праці в загальні здобутки колективу.

Узбек Разумбай Атабаєвич Размьотнов працює оператором дифузії. Його дружина — в лабораторії цукрозаводу. Казах Коршига Амбреев — один з кращих електромонтерів підприємства.

Разом з іншими цукроварями сумлінно трудиться і росіянка Ніна Іванівна Херсун.

Простяглись шляхи — дороги від Соколівки Крижопільського району по неосянній Країні Рад, в якій працюють рука в руку, живуть душа в душу збратані в єдину щасливу сім'ю представники радянських народів.

«ПАТРІОТ» — КЛУБ ЮНИХ

«Патріот» — таку назву носить клуб, створений при кінотеатрі «Родина» за ініціативою Ленінського райкому комсомолу, районної організації товариства охорони пам'яток історії та культури і міським Палацом піонерів і школярів імені Л. Ратушної.

Цікаві і змістовні методи його роботи. Юні мешканці обласного центру влаштовують в клубі зустрічі з ветеранами партії і комсомолу, учасниками Великої Вітчизняної війни, передовиками праці. Перед молодими вінничанами тут часто виступають письменники, поети, журналісти, художники, актори.

Постійно відбуваються в кінотеатрі фестивалі художніх та документальних фільмів, присвячених пам'ятним датам.

КОЛЕКЦІЇ — СТО РОКІВ

Цікава виставка картин російського, українського та західноєвропейського живопису прикрасила експозицію Вінницького обласного краєзнавчого музею. Це — надбання чотирьох поколінь сім'ї Невзорових. Колекцію, якій вже більше ста років, започаткував академік Федір Іванович Невзоров — дід микошич Юлія Володимировича, якому і належить нині цей скарб.

У залі музею виставлено понад 300 оригінальних картин. Тут і портретні замальовки нашого земляка з Кукавки В. Тропініна, пейзажі К. Брюлова, О. Венеціанова, І. Шишкіна, А. Куїнджі, С. Васильєва, І. Левітана та інших майстрів пензля. Широко представлені західноєвропейські школи живопису.

Виставка сім'ї Невзорових відкрилася напередодні 60-річчя утворення СРСР і була присвячена цьому ювілею. Побував на ній і

нинішній володар колекції Юрій Володимирович

І ДОБИГЛИ ДО... МОСКВИ

Біг — це здоров'я. Так можуть сказати сотні ентузіастів, які вранці чи ввечері залюбки долають десятки кілометрів. Заняття бігом поліпшує стан здоров'я, підвищує продуктивність праці. А люди похилого віку ще й додадуть — сприяє продовженню активного життя. Недарма вже виникли клуби любителів бігу у Вінниці, Тульчині, Брацлаві.

Цікаву форму залучення юнаків і дівчат до постійних занять бігом знайшли у Немирівському будівельному технікумі. Тут запропонували учням добігти до... Москви. Звичайно, символічно. Ентузіастів з'явилось чимало. Та поступово до цього пробігу включились всі групи. В залік йшли кілометри, подолані під час кросів, ранкової гімнастики, уроків фізкультури. Хід пробігу висвітлювався спеціальними графіками.

А незадовго до новорічного свята весь технікум щиро вітав переможців. Ними виявилась група 34-а, де фізоргком Олексій Лосинський.

МАЙСТРИ ЗАЛІЗНОЇ ГРИ

Гирьовий спорт полюбляє чимало трудівників. Та особливо багато прихильників залізної гри в селі. У хвилини дозвілля зажди охоче розминаються з гирею і механізатори, і шофери, і тваринники.

Враховуючи цей інтерес, Вінницька районна рада ДСТ «Колос» вирішила провести свою першість саме в селі. А присвячені були в змагання знатному трудівнику, кавалеру ордена Леніна, «Знак Пошани», депутату обласної Ради народних депутатів Василю Григоровичу Ткачуку, комбайнеру колгоспу імені Чапаєва села Гуменного.

В командному заліку перемогла дружна команда райспоживспілки. А головний приз переможцям вручив знатний механізатор В. Г. Ткачук.

МОДЕЛІ... НА КОВЗНАХ

Ми вже звикли бачити автомобілі на колесах. А от мікроавтомобілі на ковзанах, та ще й такі, що розвиває швидкість більше ста кілометрів на годину, на перший погляд, здається фантастикою. Але не треба поспішати з висновками. Саме таку швидкість розвинули на зимовому чемпіонаті республіки моредньої школи № 30 Вадели учня Вінницької сесованця МПТУ № 11 Сергєєва Болтовського і вівія Соколовського. Вони обидва вибороли бронзові нагороди. А поставити автомобілі на ковзани їх примусили умови зимового чемпіонату. І, як бачимо, мікроавтомобілі вінничан на засніженому автодромі почували себе досить впевнено. Недарма наші земляки і в загальнокомандному заліку теж здобули бронзові відзнаки.

«Новини Поділля».

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА.

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

ництва. Працює молода жінка інженером-мікробіологом на Тульчинському консервному заводі.

Допомагає Олені у навчанні її чоловік Михайло. Він випускник нашого інституту. До речі, Михайло закінчив ВПІ з червоним дипломом.

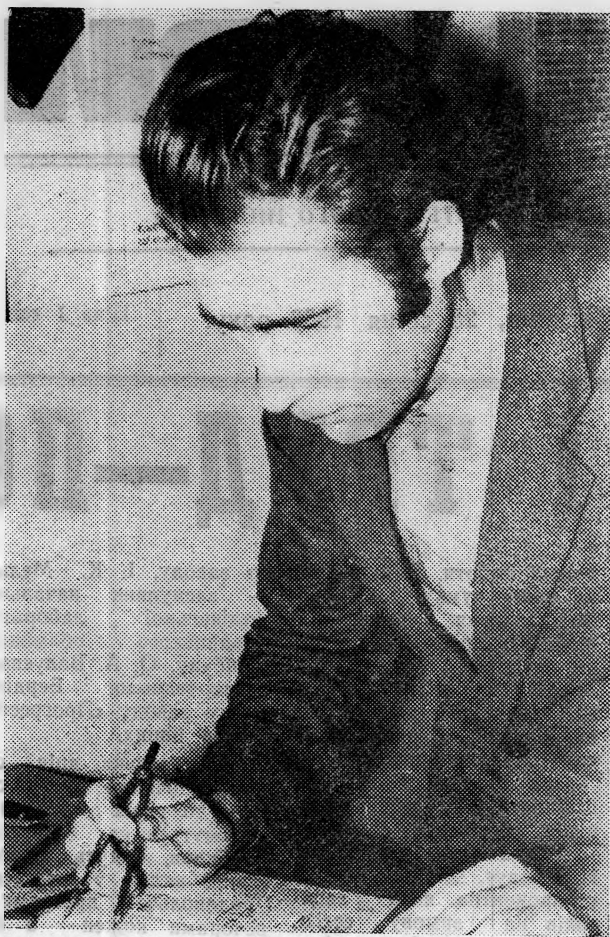
Що й казати, великий потяг до знань у радянської молоді. Та інакше й бути не може. Сучасний рівень всіх галузей народного господарства вимагає глибоких знань, висо-

кої професійної майстерності кожного з нас. Це добре усвідомлює більшість студентів-заочників нашого вузу. Серед них і другокурсник Василь Степанович Федула з Хмельницької області. Працює він регулювальником телевізорів. Йому до вподоби професія інженера-конструктора радіоапаратури. Тому й вступив до Вінницького політехнічного інституту. Наш фотокореспондент Р. Кутков сфотографував його на кафедрі нарисової геометрії. До речі, кафедра нарисової геометрії, яку очолює О. М. Кузьмін, вважається однією з кращих на факультеті.

Василь Федула успішно склав залік по кресленню. А з фізики і математики в його заліковій книжці — четвірки.

Доцент кафедри теорії основ електротехніки Віталій Амвросійович Логиненко серед багатьох відмінників навчання назвав і Олега Савельєва.

Працює Олег Вікторович релейником в об'єднанні «Вінницяенерго». Чергова п'ятірка в заліковій книжці — ще одне переконливе свідчення сумлінного ставлення до своїх обов'язків.

Народний контроль діє

ТРУДОВА ДИСЦИПЛІНА—ЗАПОРУКА УСПІХУ

Більшість співробітників нашого інституту трудяться чесно і добросовісно, гідно несуть звання працівника вищого навчального закладу.

Однак трапляються ще випадки недобросовісного ставлення до своїх обов'язків. Це запізнення на роботу, порушення режиму робочого дня і тому подібне. Про це свідчать матеріали рейду, який провели нещодавно члени групи народного контролю і профспілкового комітету інституту. Зокрема, були виявлені випадки несвоєчасного виходу на роботу, запізнення з обідньої перерви, погане виконання деякими співробітниками своїх службових обов'язків. Серед тих, хто спізнився, були працівники обчислювального центру Е. В. Костильова, В. І. Трапезенко, співробітники на-

уково - дослідного сектора Н. А. Сидорова, О. І. Дубровець, Л. В. Дударева, Е. С. Федоренко, І. В. Павлусенко, співробітники кафедри ТАМ В. Л. Крильська, З. С. Балинець, технік Г. Г. Муринова та інші. Читав художню літературу лаборант кафедри педагогіки А. І. Жарко.

Про яку ж трудову дисципліну може йти мова серед співробітників обчислювального центру, коли сам його директор В. І. Шолохов несвоєчасно приходить на робоче місце? Члени рейдової бригади зафіксували спізнєння на роботу і енергетика інституту А. Г. Нікітіна, начальника від-

ділу постачання В. М. Матвійчука.

Велика роз'яснювальна робота повинна проводитись в усіх структурних підрозділах з тим, щоб до кінця викоринити випадки порушення трудової дисципліни. Особливо негативно впливають на роботу запізнення. Запізнився викладач хоча б на хвилину — не додано інформації студентам, втрачено дорожочинні студентські години. Спізнився співробітник науково - дослідного сектора — недоовищено наукової продукції. Те ж саме зробив працівник служби або відділу — втрачено час інших людей,

які чекають його, щоб вирішити невідкладні завдання по організації навчальної або наукової роботи.

Велику увагу необхідно приділяти додержанню дисципліни праці на всіх робочих місцях, покінчити з втратою робочого часу. Це завдання кожного трудівника, кожної радянської людини.

Стаття підготовлена за матеріалами спільного рейду головної групи народного контролю, профспілкового комітету інституту та редакції газети «За інженерні кадри».

НА ПРИЙОМІ У ВСЕВИШНЬОГО

ФЕЙЛЕТОН

Пам'ятаєте, шановні друзі, казку про дванадцять братів-місяців, які допомогли ладчерці Оленці серед лютої зими дістати проліски для ненажерливої мачухи та її вередливої доньки.

Згадав цю казку нещодавно і студент другого курсу машинобудівного факультету Руслан Хутів. Кажуть, довго блукав він серед лісу та так і не знайшов славних молодців. І тоді вирішив Руслан відправитися аж в небесну канцелярію. Хоч і не вірив хлопець ні в Христа, ні в бога, та всеж пішов. Пішов, бо ніхто в інституті не зміг би вирішити його прохання. А суть цього прохання полягає в тому, щоб календарний рік розтягнути на цілих двадцять чотирьох місяців. Бо саме стільки часу не вистачає для Руслана, щоб пройти навчальну практику за перший курс, скласти академзаборгованість з креслення, фізики та інших предметів. Довго стояв цей горестudent під дверима все-

вишнього, чухав потилицю, ніяк не наважувався зайти до кабінету. Нарешті як шарпнув на себе двері, а звідти мов чіп з пивної діжки вилітає його однокурсник Микола Гаврилюк, за ним, наче окропом ошпарений, Ігор Мельник, потім Олександр Чапайда...

Хоча Руслан — хлопець моторний, та ще й до всього майстер спорту із дзюдо, все ж таки перелякався в смерть. Як дременув з небесної канцелярії, аж курява слідом знялась. Наздогнав він своїх колег і став розпитувати, чого це бог так розгнівався на них. А за одно розповів і про мету свого візиту.

— Та ми теж за цим прийшли. У нас в кожного лише по три двійки в залікових книжках. А він, себто, всевишній, як розгнівався, як гримнув на нас: «Ах ви такі-сякі ледацюги... Геть з очей моїх. Бач чого запросили. Календарний рік ім розтягнути...»

— Такаймо, братці, поскоріш звідси, а то чорти на нас смолу возитимуть

в пекло, — сказав Микола Гаврилюк. І так рванув вперед, аж земля під ногами задвигтіла. Галопом вслід за ним побігла і вся вицезгадана братія. Останнім, як не дивно, виявився чомусь майстер спорту Руслан Хутів. Прискорене серцебиття сперло йому дух, ноги стали зовсім неслухняними. Він спотикнувся і впав. Розбите коліно так запекло, що Руслан, волаючи на своїм голосом, проснувся. Піг градом котився з його чола, руки тремтіли. І приснівся ж таке, хай йому грець. Чого б це я ходив до бога? — подумав Хутів. — Та кращих богів як на кафедрі фізвиховання і не знайти. Скільки разів вони вже брали мене під своє крило. Навіть і не злічити. Хотіли, скажімо, торік виключити мене з інституту за неуспішність. Хто горою став за мене? Кафедра фізвиховання. Пропустив у цьому році без поважних причин 60 годин на заняттях. Ну й що з того? Мені все дозво-

лено. Ну побилися ми нещодавно з хлопцями — яке кому діло? Мені теж добряче по зубах дісталось. На те й бійка. Ну виключили мене з комсомолу. Факт. Але ж я не просто студент-двієчник, а майстер спорту.

С. ФЕДOTOB.

Від РЕДАКЦІЇ:

Факти, викладені у фейлетоні, свідчать про те, що первинні комсомольські організації факультетів, викладачі окремих кафедр інституту не приділяють належної уваги вихованню студентської молоді, їх морально-етичної поведінки та почуття високого громадського обов'язку. Трапляються випадки лібералізму, байдужого ставлення до порушників громадського порядку, і тих, хто погано навчається, плямує ім'я радянського студента. Настала пора вести рішучу боротьбу за високу успішність, дотримання всіма студентами норм комуністичної моралі.